

De vier meest voorkomende fouten.

SAP RE-FX / ILM

SAP RE-FX / ILM-archiveringsprojecten
door T.H. Scheer — SAP ILM & RE-FX-expert
gepubliceerd op 11 augustus 2025

G E P U B L I C E E R D : 1 1 A U G U S T U S 2 0 2 5

1.

Inleiding

SAP RE-FX behoort tot de meest complexe modules in het SAP-landschap vanwege de diepgaande integratie met FI, CO, PM, PS, MM en FI-CA. In veel organisaties is het ook gekoppeld aan externe platforms: CAFM- of GIS-systemen, of aangepaste uitbreidingen. Elke koppeling vertegenwoordigt een reële operationele afhankelijkheid. Leaseovereenkomsten, activastructuren, ruimtebenutting en kostentoewijzing zijn niet zomaar gegevens; ze zijn weerspiegelingen van de zakelijke realiteit.

Deze diepgang maakt RE-FX krachtig, maar vergroot ook het risico. Wat een eenvoudige SAP-procedure voor archivering lijkt, ontrafelt zich vaak tot een web van verouderde configuraties en diepgewortelde koppelingen via Z-programma's en API's. **Archivering in RE-FX is nooit puur technisch; het is organisatorisch, juridisch en politiek.**

Al te vaak wordt het onderwerp behandeld als een achtergrondtaak – iets dat kan wachten, kan worden gedelegeerd of „later kan worden afgehandeld“. Die aanname is kostbaar.

Dit document belicht vier terugkerende fouten bij SAP-archivering, met de nadruk op RE-FX en ILM. De eerste twee beschrijven uitdagingen die bijna alle belangrijke modules gemeen hebben. De derde en vierde gaan in op kwesties die specifiek zijn voor RE-FX en ILM. In alle vier herhaalt zich hetzelfde patroon: structurele misvattingen die stilletjes compliance, budgetten en geloofwaardigheid uithollen lang voordat er ook maar één byte is verwijderd.

2.

Het risico van wachten: waarom 'later' de duurste optie is

Archivering komt zelden op de agenda van de raad van bestuur. Het levert geen inkomsten op, verbetert geen KPI's en krijgt weinig erkenning. Wat het wel garandeert, is stabiliteit: gedocumenteerde bewaartermijnen, voorspelbare datagroei en beheersbare HANA-uitgaven.

Binnen de organisatie vindt elke afdeling een reden om te wachten. **Marketing** bewaart historische gegevens 'voor de context'. **Klantenservice** bewaart oude contracten. **Juridische afdeling** aarzelt om potentieel bewijsmateriaal te verwijderen, maar maakt zich ook zorgen over naleving van de DSG/GDPR.

Individueel gezien verstandige standpunten leiden tot een collectieve stilstand. Maanden gaan voorbij, gegevens stapelen zich op. De vermeende voorzichtigheid van het wachten komt later terug in de vorm van hogere HANA-facturen, strengere audits en nalevingsverzoeken die om documentatie vragen.

Een veelvoorkomende omweg is de **HANA Easy Fix** tijdens Greenfield- of Bluefield-transformaties: migreer selectief en behoud een alleen-lezen legacy. Het ziet er netjes uit in presentaties, maar houdt meestal de blootstelling aan kosten en governance in stand in plaats van deze op te lossen.

Een praktische route is rustig en vroeg. Formaliseer archivering als een gedefinieerd initiatief — voeg voorafgaande besprekingen toe met competente belanghebbenden en besluitvormers, communiceer het niet als een neventaak.

Uitvoeren, meten, uitbreiden. Herhalen. **Iteraties zijn waardevol bij deze taak.**

Archivering zal misschien nooit applaus oogsten. Maar het vermindert risico's en zorgt voor voorspelbaarheid van kosten — voordat externe triggers een overhaaste, dure reactie afdwingen.

3.

Het beslissingsdilemma: iteratief, geen watervalmodel en geen harde stop

Zodra het management erkent dat archivering niet langer kan worden uitgesteld, begint het echte strategische werk. Archivering heeft pas in het afgelopen decennium het huidige niveau van urgentie en belang bereikt. Deze beslissing kan niet een eenvoudige volgorde van Beslissing → Uitvoering → Afsluiting volgen. Het vereist iteratieve verduidelijking — maar met een duidelijk eindpunt.

De standaardfout is onmiddellijk: de verantwoordelijkheid verschuift naar Juridische Zaken en IT. In de praktijk werken beide afdelingen geïsoleerd. Beide handelen correct binnen hun eigen kader, maar samen zorgen ze voor stilstand. Delegatie in deze vorm lost het probleem niet op; het formaliseert het.

Optie 1 — Bepaal zelf het doel

Eigenaarschap door het management begint met het benoemen van de dominante doelstelling:

- **Naleving:** GDPR/DSG-conforme bewaring met geautomatiseerde verwijdering.
- **Kostenbeheersing:** het HANA-volume verminderen om opslag- en licentiekosten te stabiliseren.
- **Systeemitap:** buitengebruikstelling met behoud van wettelijke audit-toegang.

Deze drijfveren sluiten elkaar uit qua nadruk. „Neutrale“ archivering faalt omdat neutraliteit niet bestaat.

Wat er nodig is. Een afgebakende persoonlijke verdieping is meestal de moeite waard. Besteed er echt aandacht aan (dagen, geen uren), stel het doel vast en sluit het af. Als je het goed doet, haal je het onderwerp voor ~10 jaar van je agenda.

Optie 2 — Delegeer, maar op het juiste niveau

Als het management niet direct stuurt, moet het toch grenzen en vertaling definiëren: Stel een aangestuurde driehoek in — Juridisch, IT, Financiën/Operations — onder expliciet uitvoerend mandaat. Als beiden glimlachend de vergadering verlaten, is er niets beslist.

Test van volwassenheid voor het management. Geen consensus, maar duidelijkheid: wie beslist, op welke basis, met welk bewijstraject, tegen welke datum. Archivering, mits goed uitgevoerd, is geen compliance-ritueel; het bepaalt de kosten, geloofwaardigheid en stabiliteit voor het komende decennium.

4.

Budgetteren op basis van hoop, niet op basis van systeemdiepte

Als de beslissingen zijn genomen en mensen en belangen op één lijn liggen, mislukken de meeste RE-FX-archiveringsbudgetten nog steeds vóór de eerste testrun. Niet vanwege slechte technologie, maar vanwege slechte aannames.

Ten eerste, de benodigde expertise: organisaties plannen voor één consultant en hebben uiteindelijk vijf specialisten nodig – een RE-FX-specialist, een ILM-regelarchitect, een ontwikkelaar en een projectleider die een brug kan slaan tussen het bedrijf en compliance. Zelfs kleine systemen vereisen vroegtijdige betrokkenheid van zakelijke gebruikers en juridische adviseurs.

Ten tweede, de complexiteit van het systeem: RE-FX kan nauw verweven zijn met BW, PM, MM, PS en talloze Z-tabellen en exits. De eerste verwijderingssimulatie legt vaak een decennium aan ongedocumenteerde logica bloot.

Ten derde, geen buffer: projecten gaan uit van ideale uitkomsten en negeren de wrijving van de realiteit. Zonder foutmarge leidt elke bevinding tot vertraging – en elke vertraging tot een kostenspiraal.

Een duurzaam project volgt een eenvoudige regel: ken je systeem, ken je mensen, maak een realistisch budget, bouw een buffer in en zoek vervolgens hulp. Externe expertise is geen kostenpost – het is een verzekering tegen herstelwerk.

5.

Niet doorzetten: de valkuil van het halfafgewerkte project

Er is niets schadelijker dan een halfafgewerkt ILM-project. Een gepauzeerde verwijderingsrun, een niet-geteste bewaarregel of een niet-gedocumenteerde uitzondering wordt technische schuld met juridische implicaties. Dat is geen risicobeheer; het is institutioneel geheugenverlies.

Archivering heeft, eenmaal gestart, slechts twee legitieme uitkomsten: voltooid of nooit begonnen. Alles daartussenin ondermijnt zowel de geloofwaardigheid op het gebied van compliance als het interne vertrouwen.

De operationele regel is duidelijk: plannen – afstemmen – uitvoeren. Pas indien nodig bij, maar trek je nooit terug. Bepaal je scope, leg die vast en communiceer de redenen. Toekomstige teams zullen niet beoordelen wat je hebt verwijderd, maar hoe traceerbaar je beslissingen waren.

Een onafgemaakt ILM-project houdt de risico's in stand, maar verliest elke pleitbezorger die het ooit steunde. Maak het in één keer af. Documenteer het goed. Voer vervolgens nooit twee keer dezelfde strijd.

6.

Conclusie: archivering is strategie, geen onderhoud

Archivering is zelden urgent – totdat het dat plotseling wel is. Bij alle vier de fouten is het patroon hetzelfde: uitstel, delegatie, onderschatting en vermoeidheid. Geen van deze fouten is technisch van aard; het zijn allemaal fouten in het bestuur.

C-levels die archivering direct aanpakken, zijn voor een deel pioniers. Ze opereren in een vakgebied dat pas recentelijk zichtbaarheid heeft gekregen, maar dat stilletjes bepaalt hoe data, kosten en geloofwaardigheid de komende tien jaar op elkaar zullen worden afgestemd.

Eenmaal voltooid is de beloning structureel: stabiele kosten, voorspelbare audits en een systeemlandschap dat zijn eigen geschiedenis niet langer verbergt. Archivering is in wezen de meest onopvallende manier om meesterschap te tonen. En meesterschap, op het gebied van bedrijfsgegevens, blijft de zeldzaamste vorm van leiderschap.

De standpunten in dit artikel zijn uitsluitend die van de auteur. De auteur is niet verbonden aan, in dienst van of formeel geassocieerd met SAP SE. Dit is geen officiële SAP-publicatie. Alle genoemde productnamen zijn handelsmerken van hun respectieve eigenaren.

© Metaneering S.à r.l., Luxemburg. Alle rechten voorbehouden.